

Arrest

nr. 90 833 van 30 oktober 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 16 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 5 juli 2012 met referentienummer 18627.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. SIMONE, die loco advocaat R. KHAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

"Volgens uw verklaringen zou u de Pakistaanse nationaliteit bezitten, een ongehuwde moslim zijn en afkomstig zijn van Gujrat in de provincie Punjab. In 2009 zou u uw middelbare studies hebben beëindigd. Tot 2005 zou u actief zijn geweest voor de Pakistan Moslim League-Q (PML-Q). Op 25 maart 2009 zou u getuige zijn geweest van de moord op een zekere Naeem Butt. U verklaarde dat Naeem Butt de broer is van uw schoonbroer W. B.. Naeem Butt zou een relatie hebben gehad met de zus van een zekere Suleyman Butt. Suleyman zou samen met zijn twee broers (Zeeshan en Usman) Naeem

hebben gedood omdat hij de eer van de familie had besmeurd. Behalve u zou ook Faisal, een broer van Naeem, getuige zijn geweest van de moord. Uw schoonbroer W. zou momenteel als secretaris tewerkgesteld zijn in Zuhor Palace van de PML-Q (Pakistan Moslim League-Q) in Gujrat. De daders zouden betrokken zijn bij de PML-N (Pakistan Moslim League Nawaz). Na de moord zou een FIR (First Information Report) geregistreerd zijn en zouden Suleyman en zijn twee broers zijn opgepakt. Er zou een rechtszaak zijn begonnen voor de Session Court in Gujrat. Rond mei 2009 zou u als getuige voor de rechtbank zijn opgeroepen. Kort hierna zou u door onbekenden, gekleed in politie-uniform, ontvoerd zijn. U zou zijn meegenomen naar een kelder en er geslagen zijn. Na drie dagen zou u zijn vrijgelaten. U zou tijdens uw gevangenschap een document hebben moeten tekenen waarin u verklaarde dat enkel Suleyman Naeem had gedood en niet zijn twee broers. U verklaarde dat de familie van de daders de bedoeling had om later een compromis te sluiten met de familie van het slachtoffer zodat ook Suleyman vrij zou komen. Nadat u werd vrijgelaten zou u onmiddellijk uit Gujrat zijn vertrokken. U zou nadien op verschillende plaatsen (o.m. in Lahore, Gujranwala, Islamabad, Pindi) in Pakistan hebben gewoond. Ongeveer anderhalf jaar voor uw vertrek uit Pakistan zou u in Karachi zijn gaan wonen. Op 1 oktober 2010 zou u door de politie van Karachi zijn tegengehouden. Zij zouden op de hoogte zijn geweest van uw voornaam en u gezegd hebben dat u in Gujrat heel bekend was en er veel activiteiten had. Nadat u hen smeergeld betaalde, zou u met rust zijn gelaten. Na dit voorval zou u besloten hebben Pakistan te ontvluchten. Uiteindelijk zou u rond 18 april 2011 Pakistan hebben verlaten en via Dubai naar België zijn gekomen. U zou op 19 april 2011 in België zijn aangekomen. Op 22 april 2011 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische overheid. Suleyman Butt zou nog steeds opgesloten zijn. Er zou momenteel geprobeerd worden om via tussenkomst van de president van de PML-Q, Chaudry Shujaat Hussein, een compromis tussen de familie van de daders en het slachtoffer te bereiken."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.2. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

"Ten eerste dient te worden opgemerkt dat u zich op verschillende fundamentele punten van uw asielrelaas tegensprekt. Dit brengt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven ernstig in het gedrang. Zo legde u tegenstrijdige verklaringen af aangaande het tijdstip waarop u problemen kende. Voor het Commissariaat-generaal (CGVS) verklaarde u dat u in mei of juni 2009 een eerste keer werd opgepakt. U zou ontvoerd zijn door mensen van de tegenpartij en na drie dagen zijn vrijgelaten (zie gehoorverslag CGVS, p.10 en p.16-17). Bij het invullen van uw vragenlijst situeerde u deze gebeurtenis een jaar later, namelijk midden 2010 (zie vragenlijst p.2-3). Tijdens het interview voor het CGVS werd u geconfronteerd met bovenstaande discrepantie. Uw verklaring is niet afdoende: u herhaalde gewoon wat u eerder zei (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Dat u zich hierover vergist, mag ernstig verbazen. Verder dient te worden opgemerkt dat u geen enkel begin van bewijs neerlegde aangaande het feit dat u in mei 2009 voor de rechtbank als getuige in een moordzaak zou zijn opgeroepen (zie gehoorverslag CGVS, p.18). Uit uw verklaringen blijkt nochtans dat het voor u niet onmogelijk is om hiervan stukken neer te leggen. De dagvaardingen aan uw adres werden immers naar uw advocaat in Pakistan gestuurd en uit uw verklaringen blijkt dat u nog contact heeft met uw familie in Pakistan en zij wel andere bewijsstukken opstuurden (zie gehoorverslag CGVS, p.3 en p.18-19). In dit verband dient tevens te worden opgemerkt dat u na uw vertrek uit Gujrat op geen enkel ogenblik geprobeerd heeft om via uw advocaat te vernemen of hij ondertussen al dan niet melding heeft gemaakt van het feit dat u ernstig onder druk werd gezet om een document te tekenen dat twee van de drie daders van de moord vrijpleitte (zie gehoorverslag CGVS, p.19). Het feit dat u niet weet of uw advocaat dit aan de bevoegde instanties heeft laten weten en u hiernaar niet informeerde, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging. Ook het feit dat u naliet om na uw probleem in mei 2009 met de hulp van uw advocaat in Pakistan of uw contacten bij de PLM-Q de bescherming in te roepen van uw autoriteiten doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vrees (zie gehoorverslag CGVS, p.17-18). Temeer daar uit uw asielrelaas blijkt u na uw vertrek uit Gujrat kon rekenen op financiële steun van de familie Chaudry en Faisal, de andere getuige van de moord op Naeem. Bovendien wordt ook een broer van het slachtoffer door de familie Chaudry beschermd (zie gehoorverslag CGVS, p.22). Ook aangaande het probleem dat u kende tijdens uw verblijf in Karachi legde u tegenstrijdige verklaringen af. Bij het invullen van uw vragenlijst gaf u twee verschillende data van uw problemen in Karachi. De ene keer situeerde u deze aanvaring met de politie op 10 januari 2011 (vragenlijst, p.3). Een andere keer situeerde u dit incident op 1 oktober 2011 (vragenlijst p.2+zie verklaringen DVZ, nr.35). U voegde er aan toe dat u 300.000 roepies betaalde en dezelfde dag werd vrijgelaten (zie vragenlijst p.3). Tijdens het interview voor het CGVS verklaarde u in eerste instantie twee

keer dat u in Karachi op 1 oktober 2011 problemen kende met de politie (zie gehoorverslag CGVS, p.4-5). Geconfronteerd met uw beweerde aankomstdatum in België en met de vaststelling dat deze versie van de feiten bijgevolg onmogelijk is, wijzigt u plots uw verklaringen en zegt u dat uw probleem in Karachi zich afspeelde op oktober 2010 (zie gehoorverslag CGVS p. 10 en p.20). Rekening houdend met het feit dat u zich hierover meermaals tegenspreekt, is deze vaststelling zeer merkwaardig (zie gehoorverslag CGVS, p.22). Verder dient te worden opgemerkt dat u onvoldoende aannemelijk maakte dat uw problemen in Karachi in oktober 2010 verband houden met uw problemen met de familie Butt. Het feit dat de politie in Karachi uw naam kende en u zou hebben gezegd dat u veel activiteiten had in Gujrat, is onvoldoende om te besluiten dat zij in opdracht werkten van de familie van de moordenaars (zie gehoorverslag CGVS, p.20-21). Bovendien blijkt uit uw verklaringen voor het CGVS dat u tussen mei 2009 (uw vertrek uit Gujrat) en 1 oktober 2010 hierdoor geen enkel concreet probleem heeft ondervonden (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Dat u plots anderhalf jaar later hierdoor problemen zou kennen is op z'n minst opmerkelijk te noemen. Bovendien dient te worden opgemerkt dat u ook in de maanden na dit voorval in Pakistan geen problemen meer kende en u geen elementen aanhaalde waaruit blijkt dat u thans door de tegenpartij gezocht wordt met het oog op represailles. Bovenvermelde elementen en het feit dat uw familieleden (moeder, zus) nog steeds in Gujrat woonachtig zijn en thans geen problemen met de tegenpartij ondervinden, wijzen er allerminst op dat u gezocht wordt (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Voorts legde u incoherente en onlogische verklaringen af aangaande de precieze omstandigheden na uw probleem in Karachi. U haalde aan op 18 april 2011 Karachi met het vliegtuig te hebben verlaten en naar Europa te zijn gekomen. De ene keer verklaarde u dat de smokkelaar u twee dagen na het incident van 1 oktober 2010 bij uw vriend Khaled, bij wie u logeerde, ophaalde en naar een hotel bracht waar u tien tot vijftien dagen verbleef om u hierna op 18 april 2011 naar het buitenland te sturen (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Tijdens het interview voor het CGVS werd u geconfronteerd met het feit dat bovenstaande verklaringen niet mogelijk zijn en werd u gevraagd hoelang u bij de smokkelaar bleef. U antwoordde toen dat u het niet meer weet hoelang u precies op welke plaats bent gebleven en u veel stress had (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Later wijzigde u uw verklaringen en beweerde u na het voorval op 1 oktober 2010 eerst drie of vier maanden op verschillende plaatsen te zijn gebleven en de smokkelaar u hierna kwam ophalen bij uw vriend om hierna tien tot vijftien dagen met hem in een hotel te blijven tot aan uw vertrek (zie gehoorverslag CGVS, p.6-7). Hierop werd u gevraagd waar u dan heeft verbleven in de laatste twee maanden voor uw vertrek uit Pakistan. U antwoordde hierop dat u niet weet hoelang u op de verschillende plaatsen heeft doorgebracht (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Dit alles is zeer merkwaardig. Bovenstaande tegenstrijdigheden en vage antwoorden brengen de geloofwaardigheid van uw verklaringen serieus in het gedrang. Voorts sprak u zich tegen aangaande uw politiek engagement in Pakistan. Bij het invullen van uw vragenlijst beweerde u sinds 2005 lid te zijn van de PML-Q (zie vragenlijst p.3). Tijdens uw interview voor het CGVS verklaarde u hierover iets anders, namelijk dat u na 2005 niets meer te maken had met politiek. U voegde eraan voor Munir Chaudry Moubashar, voormalig minister van landbouw van de PML-Q, kleine werken (thee klaarmaken voor de gasten) te hebben gedaan toen u klein was (zie gehoorverslag CGVS, p.7 en p.11). Voorts sprak u zichzelf tegen aangaande uw reisweg. Zo verklaarde u voor DVZ dat u 1,5 miljoen Pakistaanse roepies betaalde aan de smokkelaar Ijaz. U voegde eraan toe dat Ijaz in Pakistan bleef en iemand anders u tot in België begeleidde. U stelde verder met een vals Italiaans paspoort te hebben gereisd, met een rode kleur. Uw foto zou in het paspoort hebben gestaan, maar de identiteit van de persoon in het paspoort en of er al dan sprake was van een visum verklaarde u voor DVZ niet te weten (zie verklaringen DVZ, nr.34). In tegenstelling met bovenstaande verklaarde u voor het CGVS dat u met een rood Belgisch paspoort reisde op de naam van ene Albert John. U voegde eraan toe er slechts sprake was van een één smokkelaar (met de naam Ijaz) die u hielp van Pakistan naar België te komen (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Ook verklaarde u uitdrukkelijk dat Ijaz tot in België met u is meegereisd (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Wederom blijken uw verklaringen weinig coherent en bijgevolg weinig geloofwaardig (zie gehoorverslag CGVS, p.9). De geloofwaardigheid van uw verklaringen wordt verder ondermijnd door het volgende. Bij het indienen van uw asielaanvraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat er drie jaar geleden van u vingerafdrukken werden genomen in Griekenland. U voegde eraan toe dat u nadien naar Pakistan bent teruggekeerd (zie inschrijvingsblad DVZ). Hiernaar gevraagd tijdens het interview voor het CGVS, beweerde u echter nooit in Griekenland te zijn geweest (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Ook dit mag ernstig verbazen. De door u neergelegde documenten tenslotte, namelijk uw rijbewijs en een medisch verslag aangaande het radiologisch onderzoek van het H-Hartziekenhuis in Lier, wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie. Uw rijbewijs bewijst uw identiteit en Pakistaanse afkomst. Uit het door u neergelegde medisch document blijkt dat u problemen heeft met uw wervelkolom en uw heup. Er kan echter geen verband worden vastgesteld tussen deze problemen en uw vluchtrelaas. Ook de door u neergelegde stukken aangaande de moord op Naeem Butt wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie. De documenten betreffen kopies van het FIR van 25 maart 2009 met de klacht van de vader van Naeem Butt bij de politie en enkele

krantenartikels met betrekking tot de moord op Naeem Butt en de betogingen die werden georganiseerd naar aanleiding van het uitblijven van de registratie van de klacht in een FIR, dewelke hier niet ter discussie staan. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat het CGVS erkent dat het noordwesten van Pakistan geteisterd wordt door een bij periodes open strijd tussen extremistische elementen en overheidstroepen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd blijkt dat het hier over een zeer lokaal conflict gaat dat zich voornamelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Uw vrees is echter niet gebaseerd op dit conflict, bovendien bent u niet afkomstig uit deze regio. Dit conflict zou uw terugkeer naar Pakistan dan ook niet in de weg staan.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen voor bijkomend onderzoek.

Verzoeker stelt dat uit het gehoorverslag blijkt dat de vertaling van verzoekers verklaringen zeer moeilijk is verlopen en dat meerdere passages onbegrijpelijk zijn. Verzoeker stelt ook dat het CGVS heeft nagelaten om een aantal controleerbare gegevens uit het asielrelaas op te vragen. Voor het overige herhaalt verzoeker zijn asielmotieven.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De Raad stelt vooreerst vast uit het gehoorverslag niet blijkt dat de vertaling van verzoekers verklaringen zeer moeilijk is verlopen en dat meerdere passages onbegrijpelijk zijn. Verzoeker geeft ook niet aan om welke passages het zou gaan. Bovendien verklaarde verzoeker in het begin van het gehoor dat hij de tolk goed begreep (gehoorverslag, 2).

De Raad is verder van mening dat aan verzoekers asielrelaas geen geloof kan worden gehecht. De commissaris-generaal heeft immers terecht geoordeeld dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over wanneer zijn problemen zich hebben voorgedaan, over wat hij na zijn problemen in Karachi heeft gedaan, over zijn reisweg en over zijn politieke engagement in Pakistan. Verzoeker weerlegt deze tegenstrijdigheden niet. Deze vaststellingen hebben betrekking op de kern van verzoekers asielrelaas en ondermijnen daarom de geloofwaardigheid ervan volledig.

Verzoekers betoog dat het CGVS heeft nagelaten om een aantal controleerbare gegevens uit het asielrelaas op te vragen, is hier verder niet dienstig, aangezien de Raad over volle rechtsmacht beschikt en hij geen geloof hecht aan het asielrelaas.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER